ADAM BLADE

Beast Quest

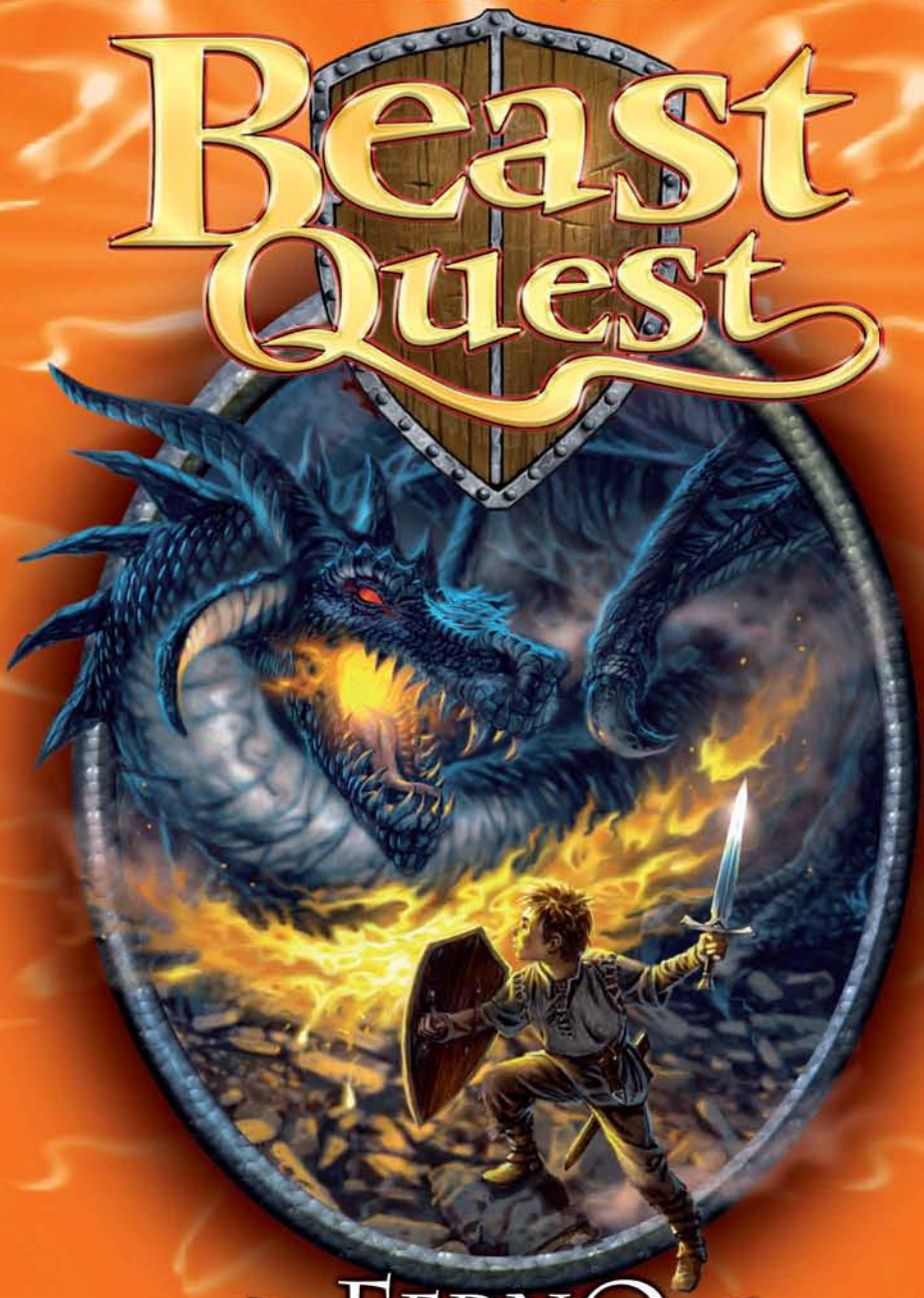

FERNO

OHNIVÝ DRAK

albatros

Přeložila Olga Turečková

Beast Quest Ferno, The Dragon Fire
Beast Quest is a registered trademark of
Working Partners Limited
Copyright © Working Partners Limited 2007
Cover illustrations © David Wyatt, 2007
Inside illustrations © Orchard Books, 2007
Translation © Olga Turečková, 2011

www.albatros.cz
www.beastquest.co.uk

ISBN 978-80-00-02778-4

FERNO
OHNIVÝ DRAK

ADAM BLADE

Albatros

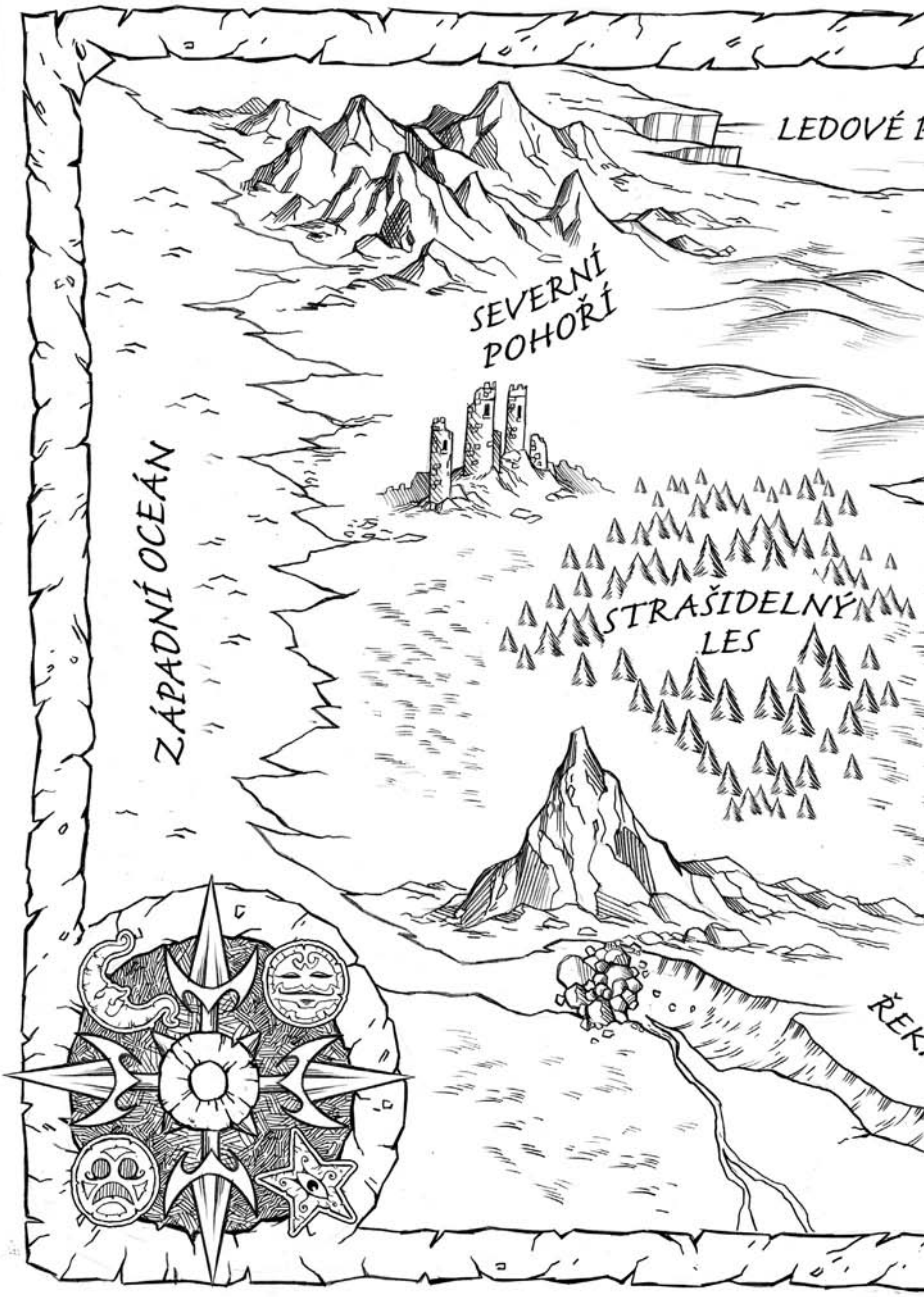
LEDOVÉ
SEVERNÍ POHOŘÍ
ZÁPADNÍ OCEÁN
STRAŠIDELNÝ LES
ŘEK

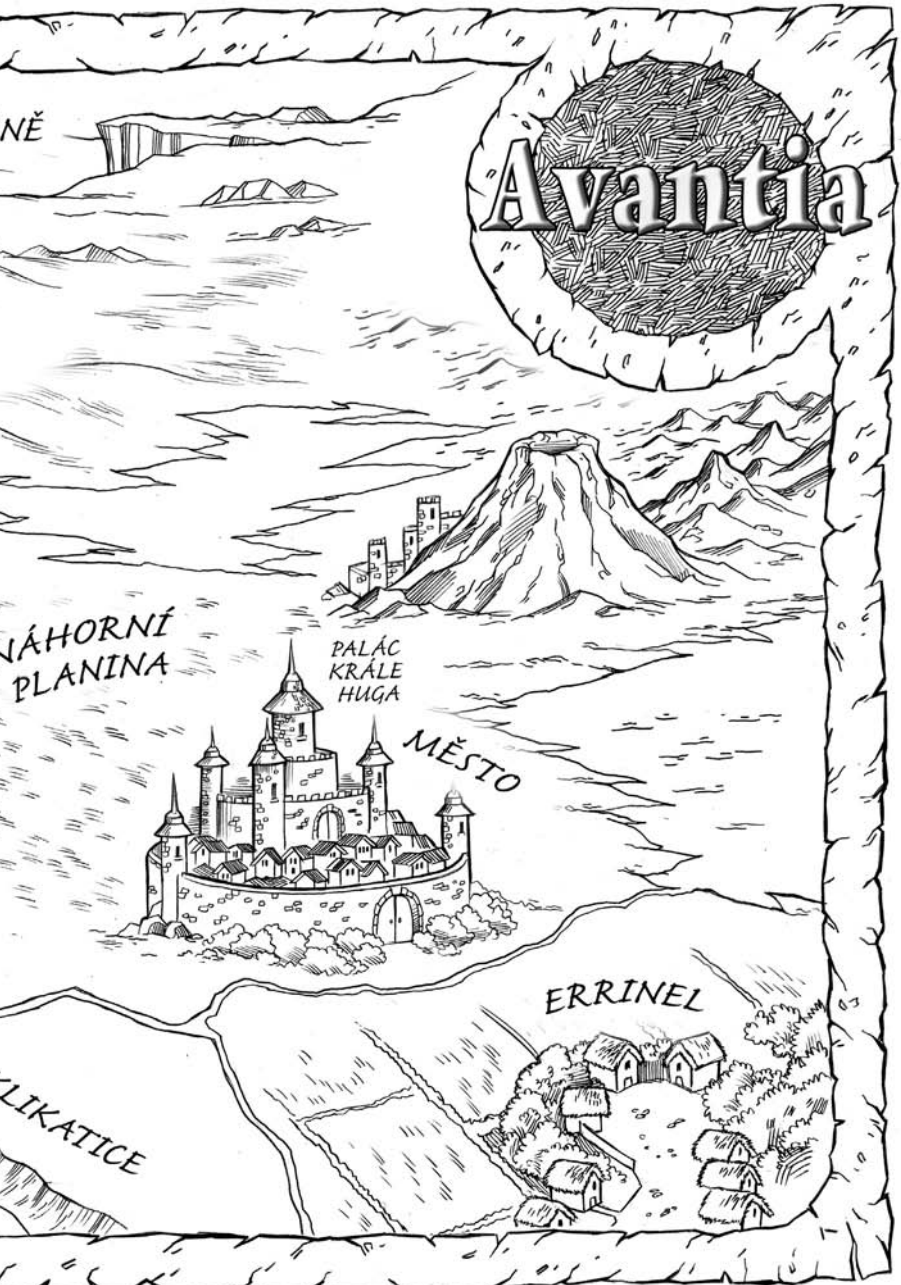
Avantia
NĚ
NÁHORNÍ
PLANINA
PALÁC
KRÁLE
HUGA
MĚSTO
ERRINEL
LIKATICE

Milý čtenáři,

buď zdrav, vítám tě v Avantii.

Mé jméno je Aduro, jsem čarodějem v paláci krále Huga. Vstoupil jsi do našeho příběhu v těžkých dobách. Dovol mi vše vysvětlit.

V knihách z pradávných dob je psáno, že království Avantie bude jednoho dne uvrženo zlým čarodějem Malvelem v nebezpečí.

Ta doba nastala.

Šest netvorů Malvelovými ďábelskými kouzly zdivočelo. Jejich jména se dozvíš, až přijde čas. Pamatuj, ohnivý drak, mořský plaz, horský obr, kentaur, ledový netvor a okřídlený oheň ničí zemi, kterou dřív chránili.

Království je ohroženo.

Tajné knihy nám však dávají naději. Předpovídají, že se objeví neobvyklý hrdina. Praví se v nich, že výpravy, jejíž cílem bude osvobodit netvory a zachránit království, se ujme mladý chlapec.

Modlíme se, aby se hrdina objevil dřív, než bude pozdě. Jak ho poznáme? Jakým znamením se prokáže? Budeš ho s námi hledat?

Ať dlouho žije Avantie!

Aduro

PROLOG

KONEC VÝPRAVY

Rytíř Caldor stál na úpatí hory zahalené v mlze. Jeho bronzové brnění tlumeně zářilo v ranním světle. V ruce svíral těžký meč.

Obrátil se na svého panoše Edwarda a ukázal zbraní vzhůru do svahu. „Vystoupím nahoru nad mlhu," řekl chlapci. „Drak už je nablízku, cítím to. Potřebuju se jen

dostat nad mlhu, abych ho *viděl*. Musíme ho přemoct, chceme-li zachránit naše království!“

„Hodně štěstí, pane,“ popřál mu rozechvělým hlasem Edward, když se rytíř obrátil a začal stoupat po hladkém tmavém svahu. Caldor měl co dělat, aby se na překrývajících se plátech skály udržel. Kámen byl hladký jako sklo, ale rytíř se odhodlaně, i když pomalu, propracovával vzhůru. Za chvíli ho pohltila mlha a zmizel z dohledu. Byl to podivný kopec, něco takového Edward ještě nikdy neviděl. Teď, když byl jeho pán pryč, uvědomil si, jaké je ticho. Zachvěl se a přitom ho zamrazilo v předtuše čehosi děsivého.

Najednou se hora začala otřásat.

Otřesy zavibrovaly Edwardovi

v chodidlech a byly stále patrnější. Zavrávoral, a vtom ho silný otřes srazil k zemi tak prudce, až mu zacvakaly zuby. Ucítil v puse slanou chuť a přiložil si ruku ke rtům. Krev! Co se to děje? „Caldore!“ vykřikl Edward a pokoušel se postavit. Skála se pod ním znovu pohnula. „Vraťte se!“ Ale jeho hlas se v pronikavém skřípění skalisek vytratil. Celá hora se otřásla. Edward hrůzou znehybněl. Sesype se pod ním úplně?

Podíval se nahoru a údivem zalapal po dechu. Obrovská skála nad ním se začala *pohybovat*. Pomalu se roztáhla a na okrajích ostrých jako břitva se zaleskly sluneční paprsky. Najednou projela vzduchem jako ostří obrovské sekyry, až sebou Edward leknutím trhnul.

Skulil se stranou a vysoko nad sebou zahlédl Caldora, jak se tiskne k temnému svahu hory. Za ním se vztyčila hrotitá hlava obřího netvora. Měla stejnou barvu jako hladké skály kolem. Oči jí sálaly temným ohněm.

„Vraťte se, Caldore!“ křičel zoufale Edward. Najednou to všechno dávalo příšerný smysl. Drak není blízko hory – *on* je ta hora! A Caldor se sotva drží nestvůře na krku! „Caldore!“ vykřikl znovu. Ale děsivý řev jeho slova pohltil. S námahou se postavil na nohy a leknutím otevřel ústa.

Podíval se dolů a zjistil, že na tom není o nic lépe než Caldor. Stál drakovi na ocasu! Nejraději by utekl, ale byl ztuhlý hrůzou. A když znovu pohlédl nahoru, věděl, že svého

rytíře neopustí. Jen s hrůzou pozoroval, jak drak doširoka rozevřel křídla nad hlavou a v smrtelném rytmu jimi zamával.

„Chystá se odletět!“ křičel. „Rychle, Caldore – “

„Vrať se, Edwarde!“ volal Caldor a dál se zoufale držel netvorovi na krku. „Vrať se do města! Varuj krále Huga! Zachraň se aspoň ty!“

Na to však nezbýval čas. Drak švihl ocasem a Edward vyletěl do vzduchu. Dopadl tvrdě na zem, třásl se, lapal po dechu a jen bezmocně sledoval pohledem netvora, jak vylétá výše do vzduchu a mizí v mlze, Caldor s ním.

A s hrůzou se díval, jak kousek od něho dopadla s rachotem na zem železná rukavice, sežehlá plamenem

a dýmající. V uších mu dozníval Caldorův křik.

Ozvěna křiku se ještě chvíli vznášela, pak utichla také.

KAPITOLA 1

ZÁHADNÝ POŽÁR

Tom hleděl vyzývavě na svého nepřítele. „Vzdej se, bídáku!“ křičel a mával mečem nad hlavou. „Vzdej se, nebo okusíš moje ostří!“

Meč byl ve skutečnosti jen pohrabáč a nepřítel byl pytel zavěšený na stromě, hluboko v lese. A Tom taky nebyl žádný rytíř, byl učněm v kovárně. Jeho největším

dobrodružstvím bylo vyřizování pochůzek pro strýce Henryho, který byl ve vsi kovářem.

Dneska nesl Tom sedláku Gretlinovi pytel nově opraveného nářadí. Cestou se zastavil v lese, aby si pocvičil výpady mečem na panákovi, kterého si před pár týdny udělal. Vylepšoval své umění, jak jen se mu naskytla příležitost. Jestli se někdy dostane k boji s opravdovým mečem, bude připravený!

Tom probodl přímým zásahem pohrabáče svůj cíl. „Jednoho dne budu nejlepším šermířem v království Avantia," prohlásil. „Ještě lepší než můj otec, Rychlý Taladon!"

Tom často slyšel lidi ve vsi vychvalovat Taladonovo šermířské

umění. Ale nikdy to sám na vlastní oči neviděl. Tomova matka zemřela, když byl ještě dítě. Jeho otec ten samý den zmizel na tajemnou výpravu a nikdy se nevrátil. Strýc Henry, který byl starostou vesnice Errinel a také Tomův nejbližší příbuzný, ho se svou ženou Marií vychoval jako vlastního syna.

Tom byl strýci vděčný, stal se kovářským učněm a pilně pracoval, ale často snil o tom, že ze vsi odejde stejně jako jeho otec. Chtěl by zažít opravdové dobrodružství – sny už mu nestačily. Ale ze všeho nejvíc chtěl svého otce najít a zeptat se ho, proč odešel.

Znovu zapíchl pohrabáč do pytle. „Jednoho dne pravdu zjistím," zapřísahal se.

Léto přecházelo v podzim a Tom

se pod stromy ve stínu hustých větví zachvěl. Cesta zarostlou stezkou byla namáhavá. Větve mu trhaly oděv a škrabaly do tváří. Unavený klopýtal přes kořeny stromů. Když se blížil k okraji lesa, ucítil zápach ve vzduchu.

Kouř! uvědomil si, když ho ostrý pach zaškrabal v hrdle.

Zastavil se a rozhlédl. Zleva zaslechl mezi stromy tlumený praskot a zároveň k němu dorazila vlna horkého vzduchu.

Požár!

Tom se rozběhl hustým lesem. S bušícím srdcem se prodral houštinou a vyběhl na pole. Ze zlatých klasů pšenice zbývalo jen sežehlé černé strniště. Ve vzduchu visel řídký závoj kouře, na kraji pole ještě poskakovaly malé plamínky. Co se tu stalo?

Z výšky na něj dopadl stín. Tom se podíval k nebi a zamrkal. Na chvíli měl pocit, že zahlédl temný letící stín, který zmizel v dálce za kopcem. Šálí ho zrak, má vidiny?

„Kdo je tady?“

Někdo rázně přicházel kouřem rovnou k němu. Tom zapomněl na temný stín a spěchal příchozímu naproti.

„Přišel jsi z lesa?“ vyzvídal Gretlin. „Viděl jsi někoho, kdo by mohl mít tohle na svědomí?“

Tom zavrtěl hlavou. „Nikoho jsem neviděl! V lese nebyla živá duše.“

„Jsou tu nějaké ďábelské síly,“ řekl Gretlin a oči mu hněvivě jiskřily. „Ještě před deseti minutami mi tohle obilí sahalo až k ramenům. Dělal jsem něco ve stodole, když vtom jsem slyšel podivný zvuk, jako když

zafičí prudký vítr. Vyběhl jsem ven a našel… *tohle.“* Gretlin nevěřícně zíral na zčernalé pole. „Něco ti řeknu – tohle není jen tak obyčejný oheň. Stejně jako koně Johna Blakea neuhořeli v obyčejném ohni.“

Tomem projel záchvěv strachu. John Blake bydlel na okraji vsi Errinel. Minulý týden přišel v noci o dva ze svých tří koní. Jejich sežehlé kosti našli druhý den v doutnající jámě na kraji údolí – upečené a dočista obrané. „Stařešinové ve vsi promluvili,“ pokýval Gretlin hlavou. „Říkají, že se zvedají zlé síly…“

Tom se rozhlédl po shořelém poli a otřásl se hněvem. Někdo musí tohle zarazit. Kdybych tak jen byl starší! *Já bych se tomu postavil,* říkal

si. *Já bych dokázal zabránit, aby se v našem království neděly podobné věci.*

„Vrať se do kovárny, Tome," řekl Gretlin, „a řekni svému strýci, co se tady stalo! Mám obavy, že nad Errinelem visí kletba – a možná i nad námi všemi!"

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.